

Môn-Đệ-Hóa Truyền Giáo Bài 15

Ân-Tứ Thuộc-Linh Theo Kinh-Thánh

Ôn lại Báp-tem Thánh-Linh

Trong bài trước chúng cùng thảo luận về Báp-tem Thánh-Linh là một điều mà đã được báo trước bởi Giăng Báp-tít trong cả 4 sách Tin-Lành Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng; và cũng được Chúa Giê-xu báo trước cho các sứ đồ trước khi được cất lên trời. Lời tiên-tri của Giăng đã được ứng-nghiem trong ngày lễ Ngũ-tuần, 50 ngày sau khi Chúa Giê-xu đã từ kẻ chết sống lại và chỉ 10 ngày sau khi Chúa Thăng-Thiên.

Một khi Đức Thánh-Linh đã được ban xuống như lời Chúa hứa, sứ-đồ Phao-lô đã nói rằng chúng ta AI NẤY đã được báp-tem (ai làm?) trong một Thánh-Linh và TẤT CẢ đều được uống cùng một Thánh-Linh (bởi ai- đây là sự diễn đạt của câu 1 Cô. 12:13 “Vì do cùng một Thánh Linh mà **[tất cả] chúng ta chịu phép báp-tem** để sát nhập vào một thân thể - người Do Thái cũng như Hy Lạp, kẻ nô lệ cũng như tự do, **tất cả chúng ta đều được uống cùng một Thánh Linh.**”

Câu KT này không phải chỉ về báp-tem bằng nước. Câu này cho thấy khi chúng ta ăn năn và đặc đức tin mình trong Chúa Cứu Thế để nhận được sự tha tội, Chúa Giê-xu là Đấng làm báp-tem cho chúng ta trong Thánh-Linh đúng như lời tiên tri của Giăng Báp-tít. Không ai làm Báp-tem Thánh-Linh cho chúng ta ngoài chính Đấng Christ. Vì khi sứ đồ Phao-lô dùng tĩnh-từ **tất cả** đến 2 lần trong câu KT trên, chúng ta biết không một người nào đã đặt lòng tin nơi Chúa mà không nhận được Báp-tem Thánh Linh; chỉ trừ những người chưa thật sự tin-nhận Chúa.

Tại sao lại nên học về Ân-tứ thuộc linh?

Trả lời: để chúng ta có thể có một sự hiểu biết vững chắc về ân-tứ thuộc linh có nghĩa là gì dựa trên Kinh-Thánh. Chúng ta nhớ là Lời Chúa là nền tảng của đức tin và Kinh-Thánh là lời Chúa, và lời Chúa là Lẽ-Thật. Chúng ta không thể xây dựng sự hiểu biết về các vấn đề liên quan đến đức-tin và thuộc linh mà không dựa trên nền tảng của Lời Chúa trong Kinh-Thánh.

What are spiritual gifts from the Biblical perspective?

Khi nghe đến chữ ân-tứ Thánh-Linh, chúng ta thường nghĩ tới 3 ân-tứ sau đây: nói tiếng “lạ”, chữa các bệnh, và nói tiên-tri. Tuy nhiên theo Kinh-Thánh, những ân-tứ thật sự có nhiều hơn là 3 ân-tứ đó. Chúng ta xem qua những câu KT có liên quan đến ân-tứ thuộc-linh. Một cách tổng quát, chúng ta có thể định nghĩa ân-tứ thuộc linh như dựa trên KT như sau: **ân-tứ thuộc linh là quà tặng (gifts) bởi sự thương-xót và ban cho bởi Thánh-Linh cho những người tin Chúa để xây dựng thân thể của Chúa [tức Hội-Thánh].**

Trong tấm bản (tableau) dưới đây có liệt kê những ân-tứ đã được đề cập đến trong Kinh Thánh Tân-ước. Chúng ta có thể dựa vào những câu KT đã được nêu ra để đọc-thêm.

1 Cô 12:28	Ephê-sô 4:11	1 Phi-e-rơ 4:11	1 Cô 12:8-10	Rô-ma 12:6-8
Sứ ĐỒ	Sứ ĐỒ	Giảng Luận	Khôn Ngoan	Tiên Tri
Tiên Tri	Tiên Tri	Phục-vụ	Trí-Thức	Phục-vụ
Dạy Dỗ	Truyền Giáo		Đức Tin	Dạy Dỗ
Phép Lạ	Mục-Sư		Chữa Bệnh	Khích Lệ
Chữa Bệnh	Dạy Dỗ		Phép Lạ	Dâng Hiến
Giup Đỡ			Tiên-Tri	Lãnh Đạo
Quản Trị			Phân biệt các thần	Thương-Xót
Tiếng "Lạ"			Tiếng "Lạ"	
			Thông dịch tiếng "Lạ"	

Như vậy theo lời KT, có nhiều ân-tứ hơn là chỉ có 3 mà thôi (tiếng “lạ”, tiên-tri, và chữa bệnh).

Vì đây là món quà của Đức Thánh-Linh bởi ân-điển, người được nhận lãnh ân-tứ KHÔNG xứng đáng với món quà đó vì đã ban cho một cách nhưng không (free!) mà không đòi hỏi phải trả một giá nào. Điều này cũng rất tương-tự với sự Cứu-Rỗi vì đó là một món quà tặng bởi ân-điển mà Chúa ban cho tất cả tội nhân và người đó được nhận lãnh khi người đó ăn năn tội lỗi mình và mời Chúa làm chủ và Chúa của đời sống của người đó. Chúa ban cho chúng ta mọi phước lành vì đó là bản chất của Ngài.

Ân-tứ là cái gì siêu-nhiên (super-natural) mà người nhận không làm gì để đáng được ban cho. Ân-tứ thì khác hơn là một kỹ-năng riêng mà một người có thể dùng khả năng mà học được; thí dụ như kỹ-năng chơi một nhạc cụ hay khả năng biết đi xe đạp.

What is the purpose of Spiritual Gifts? 1 C

Dựa theo các câu KT sau đây, thì mục đích quan trọng nhất của sự ban cho ân-tứ là để **gây dựng nâng đỡ thân-thể của Chúa**, tức Hội-Thánh của Ngài.

1 Cô 12:7, “*Mỗi người được ban cho sự biểu hiện [ân-tứ] của Đức Thánh Linh vì lợi ích chung.*”

1 Cô 14:12, “*Anh chị em cũng vậy, vì anh chị em khao khát tìm kiếm các linh ân, thì hãy hết sức tìm kiếm để xây dựng hội thánh.*”

1 Cô 14:26, “*Thưa anh chị em, thế thì vấn đề là gì? Khi anh chị em họp lại với nhau, người thì có thánh ca, người có lời dạy dỗ, người có lời mạc khải, người nói tiếng lạ, người thông dịch tiếng lạ. Hãy làm mọi sự để xây dựng [Hội Thánh].*”

1 Phi-e-rơ 4:10, “*Mỗi một người nên dùng ân tứ đã nhận lãnh để phục vụ người khác, như một người quản trị trung tín, khéo quản trị các ơn khác nhau của Đức Chúa Trời.*”

Ê-phê-sô 4:11-12, “*Chính Ngài cho một số người làm sứ đồ, một số làm tiên tri, một số làm truyền giáo, một số làm mục sư và giáo sư, nhằm mục đích trang bị các thánh đồ trong công tác phục vụ, gây dựng Thân Thể Chúa Cứu Thế.*”

Trong tất cả những ân-tứ được liệt kê trong tableau ở trên, chỉ có một ân-tứ mà không gây dựng thân thể Chúa là ân-tứ nói tiếng “lạ”. Người nói tiếng “lạ” thì gây dựng chính mình. Đây là điều mà Phao-Lô đã nói đến trong 1 Cô 14:4 “*Người nói tiếng lạ chỉ xây dựng chính mình, nhưng tiên tri xây dựng hội thánh.*”

Tuy nhiên người nói tiếng lạ cũng có thể gây dựng Hội-Thánh nếu có người thông dịch tiếng lạ, và thông-dịch tiếng lạ cũng là một ân-tứ.

Những người tin Chúa phải hội đủ những điều kiện gì để nhận lãnh ân-tứ thuộc linh?

Xin thưa: không cần phải có những điều kiện nào cả vì mỗi người trong Chúa đều có ít nhất một ân-tứ thuộc linh. Điều này dựa trên những câu KT sau đây.

Rô-ma 12:6a, *“Chúng ta được ân tứ khác nhau theo ân sủng Chúa **[ban cho mỗi chúng ta]**”*

1 Cô 12:7, *“**Mỗi người** được ban cho sự biểu hiện [ân-tứ] của Đức Thánh Linh vì lợi ích chung.”*

1 Phi-e-rơ 4:10, *“**Mỗi một người nên dùng ân tứ đã nhận lãnh để phục vụ người khác, như một người quản trị trung tín, khéo quản trị các ơn khác nhau của Đức Chúa Trời.**”*

1 Cô 12:11, *“**Tất cả những ân tứ trên đều do cùng một Đấng là Đức Thánh Linh hành động, Ngài phân phối cho mỗi người tùy ý Ngài.**”*

Như vậy chúng ta nhận thấy là mỗi con cái Chúa đều có một vài những ân-tứ nào đó. Phao-lô khích lệ chúng ta ao ước một ân-tứ cao trọng hơn để gây dựng Hội-Thánh thay vì chỉ gây dựng chính mình.

Khi nào thì con cái Chúa nhận được ân-tứ thuộc linh?

Câu hỏi này không có câu trả lời vì câu KT 1 Cô 12:11, *“**Tất cả những ân tứ trên đều do cùng một Đấng là Đức Thánh Linh hành động, Ngài phân phối cho mỗi người tùy ý Ngài.**”*

Như vậy chúng ta ghi nhận ở đây: Chính Ý Chỉ của Chúa Thánh-Linh mới phân phối những ân-tứ cho con cái Chúa. Chúng ta không thể biết vì KT không đề cập đến thời-gian tính về khi nào Ngài ban cho. Có thể Chúa Thánh-Linh ban những ân-tứ này lúc chúng ta nhận lãnh Báptem Thánh Linh, nhưng sự thể hiện ân-tứ phải theo đúng kỳ hạn mà Chúa đã định theo ý Ngài.

Như vậy thì làm sao chúng ta biết chúng ta được ban ân-tứ gì?

Sứ đồ Phao-lô khuyên các con cái Chúa phải ước ao những ân-tứ cao trọng hơn như trong 1 Cô 12:31 *“**Hãy khao khát tìm kiếm những ân tứ lớn lao hơn. Bây giờ tôi chỉ cho anh chị em một con đường tốt đẹp hơn.**”* Sứ đồ Phao-lô không khuyên chúng ta phải đòi hỏi Đức Thánh-Linh phải ban cho chúng ta những ân-tứ mà chúng ta thích hay muốn có.

Như vậy, làm sao biết mình có ân-tứ gì? Chúng ta phải tự khám phá để biết những ân-tứ bằng cách bắt đầu dẫn thân phục vụ cho những chi thể trong thân thể Đấng Christ, như sứ đồ Phao-lô đã nhắc nhở trong Rô-ma 12:2b *“**nhưng hãy được biến hóa bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời [cho anh chị em] là thể nào**”*. Chúng ta biết được ý Chúa cho mình chừng nào, thì chúng ta sẽ tiếng gần đến hơn trong việc khám phá ra được ân-tứ cho mình chừng nấy.

Còn Phao-lô có nói trong 1 Cô 12:31 *“**Bây giờ tôi chỉ cho anh chị em một con đường [cách] tốt đẹp hơn**”* có ý gì? Những câu KT sau đây đi liền với 1 Cô 12:31 là câu 1 Cô 13:1-3, Phao-lô muốn nói đến cách xử dụng ân-tứ theo cách tốt nhất như sau:

1 Cô 13:1-3, *“**Dù tôi nói được các thứ tiếng** loài người và thiên sứ, nhưng không có tình yêu thương thì tôi chỉ như tiếng cồng kua vang hay chập chỏa inh ỏi. Dù tôi được **ân tứ nói tiên tri** và **hiểu biết tất cả** mọi huyền nhiệm cũng như tri thức, dù tôi **có tất cả đức tin** đến nỗi có thể dời núi được, nhưng không có*

*tình yêu thương, thì tôi vẫn không ra gì. Dù tôi **phân phát tất cả gia tài** của tôi cho người nghèo, và hy sinh thân thể để chịu thiêu đốt, nhưng không có tình yêu thương thì cũng chẳng ích lợi gì cho tôi.”*

Ân-tứ thuộc linh mà thiếu mất Tình Yêu của Chúa, theo như Phao-lô đã nói, sẽ không đem lại ích lợi gì cho người theo Chúa. Cái nguy hiểm của việc có ân-tứ là nằm ở chỗ bị cám dỗ để lên mình kiêu ngạo! Hãy nhớ mục đích của ân-tứ được ban cho của Đức Thánh Linh là để gây dựng Thân-Thể Đấng Christ [Hội-Thánh].

Câu hỏi cho bài 15

1. Hãy cho biết một câu KT nói đến mục đích của ân-tứ thuộc linh mà Đức Thánh Linh ban cho.
2. Bạn có nghĩ rằng mình đã có ân-tứ Thánh-Linh chưa? Nếu có, thì ân-tứ đó có gây dựng cho Hội-Thánh không? Nếu không, bạn có muốn biết ân-tứ Chúa ban là gì không?
3. Hãy đọc lại 1 Cô 12:28. Những ân-tứ Phao-lô đưa ra có thứ tự cao trọng không? Ân-tứ nào cao trọng nhất? Ân-tứ nào ít cao trọng nhất?
4. Hãy cho biết câu KT nào chứng tỏ rằng mỗi con cái Chúa đều có ít nhất một ân-tứ thuộc linh.
5. Khi nào thì ân-tứ nói tiếng “lạ” sẽ nâng đỡ những chi thể trong thân thể Đấng Christ?
6. Hãy tóm tắt 1 Cô 13:1-3 theo cách bạn hiểu (không cần nêu tên những ân-tứ trong những câu KT này)